

La paraula en la mà

Ángela —a qui interpreta una magnífica Miriam Garlo— és sorda. No hi ha cap complex, cap eufemisme, ni cap vergonya. Ella es resisteix a usar els audiòfons i porta una vida tranquil·la, que no necessita molt del món però que tampoc fuig d'ell. La seva parella, l'Héctor —al qual dona vida un igualment fantàstic Álvaro Cervantes—, és oient i moltes vegades exerceix de mediador entre ella i l'entorn. Tots dos viuen junts i decideixen tenir un fill. Aquesta és la premissa a partir de la qual es desenvolupa *Sorda*, la pel·lícula d'Eva Libertad, que ve de triomfar en el Festival de Màlaga, on ha guanyat la Biznaga de Oro junt amb les categories a millor actriu, millor actor i el Premi del Públic.

La maternitat, la identitat, o la relació amb el món són alguns dels temes que aborda *Sorda*, els quals en certa manera venen a ampliar o a estendre algunes de les propostes tant argumentals com formals que ja es plantejaven en el curt del mateix títol, amb la mateixa directora i actriu. Aquí, no obstant això, Eva Libertad desenvolupa una història en profunditat a partir d'una sèrie de situacions o d'escenes que evidencien —o que més aviat visibilitzen— els conflictes i les dificultats que afronta una persona sorda en un context hegemònic d'oients. I tot això ho fa en un marc naturalista, a partir de moments d'una gran quotidianitat i sense grans afectacions, que són els que de sobte descobreixen la profunditat o la dimensió de les adversitats que suposa el ser diferent de la norma establerta.

La sordesa mobilitza la parla del so al gest. Una mare demana al seu fill que signi, i l'Héctor li recorda al seu grup d'amics oients que respectin el torn de paraula perquè l'Ángela pugui intentar entendre'ls. En la llengua signada, la comunicació es dona a través de moviments o senyals que es fonamenten en el contacte visual directe. L'ull es converteix en l'oïda. Ángela necessita veure per a sentir. L'escolta es produeix perquè un veu a l'altre

SORDA

Espanya, 2025

Direcció: Eva Libertad

Guió: Eva Libertad

Intèrprets: Miriam Garlo, Álvaro Cervantes, Elena Irureta, Joaquín Notario

Gènere: Drama

Durada: 100 min

Idioma: castellà

Data d'estrena:

04/04/2025

expressar-se a través d'una sèrie de gestos que se serveixen de les mans, de la cara i del cos sencer. Les paraules es tornen tàctils, se situen en els dits, i un pot veure com el llenguatge es converteix en una carícia o en un cop de puny. Tot això ho sabia bé el cinema anterior a la invenció del so, on la imatge mai va deixar de parlar, ja fos a través dels moviments, de les actuacions, o dels rètols i els intertítols. El so, per a molts, de fet, va ser un pas enrere en la vocació universal de les pel·lícules.

Al cap i a la fi, el que el cinema permet és fer visible en un doble sentit: en el de representar una història a través d'imatges i en el de visibilitzar, cada vegada més, aquelles històries de col·lectius minoritzats o gairebé invisibilitzats. I si històries com la de *Sorda* ens commouen i ens interpel·len, és definitivament perquè ens fan participants d'una experiència compartida del món.

Daniel Pérez Pamies

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona